

ΒΩΙΔΟΚΑΥΓΑΣ.

“Οπου τώρα σεργιανίσης, όπου τώρα κι’ αν σταθής,
Γιὰ τὰ βώδια θὲ ν’ ἀκούσης νὰ φωνάζη ὁ καθείς.
Εἶναι ζήτημα ἡμέρας, καθαρῶς πολιτικό,
Πρὸ σπουδαῖο ἀπ’ ἐκεῖνο ὅπου λέν α’ *Ἑλληνικό*.
Βώδια νύκτα καὶ ἡμέρα... βώδια ’δῶ καὶ βώδια ’κεῖ...
Μὲ τὰ βώδια πῆραν δρόμο καὶ οἱ ἀνθυπουργικοί.

Ἄφρου, χύνουν ἀπ’ τὸ στόμα, καὶ κτυπώντας χέρια πόδια
“Οπου τύχουν ἀρχινοῦνε συζητήσεις γιὰ τὰ βώδια,
Καὶ γι’ αὐτὰ μὲ τόση λύσσα ξεφυσοῦνε καὶ παλεύουν,
“Οπου λὲς καὶ εἶναι βώδια, ποῦ ’στὸ ἄροτρο θὰ ζέσουν.
Βώδια νύκτα καὶ ἡμέρα... βώδια ’δῶ καὶ βώδια ’κεῖ...
Μὲ τὰ βώδια πῆραν δρόμο καὶ οἱ ἀνθυπουργικοί.

Γιὰ τὰ βώδια κάτι θαῦρη ὁ καθένας νὰ εἰπῇ . . .
Βώδια καὶ ὁ Οἰκονόμου, Μεσσηνέζης καὶ λοιποὶ
Ἄλλα νὰ κι’ ὁ Τσουτσουνάτος, ὅλος φόρα καὶ φωτιά,
Εἰς ἐνὸς βωδίου ἐπάνω ἐκρεμάστηκε τ’ αὐτιά.
Βώδια νύκτα καὶ ἡμέρα... βώδια ’δῶ καὶ βώδια ’κεῖ...
Μὲ τὰ βώδια πῆραν δρόμο καὶ οἱ ἀνθυπουργικοί.

Ἐστὴ βουλή οἱ Κουμουνδοῦροι ἐχυθήκανε μὲ φούρια,
Καὶ τῆς ῥάχης τῆς βωδίστης τῆς ἐκάμανε ταμπούρια·
Κι’ ἀπὸ πίσω, ’κεῖ κρυμμένοι τὸ ζωνάρι τοὺς κρεμοῦνε,
Καὶ μὲ κέρατα μεγάλα τὸν Τρικούπη κουτουλοῦνε.
Βώδια νύκτα καὶ ἡμέρα... βώδια ’δῶ καὶ βώδια ’κεῖ...
Μὲ τὰ βώδια πῆραν δρόμο καὶ οἱ ἀνθυπουργικοί.

Ὁ Τρικούπης μὲ καμάρι ἀπ’ τὸ θρόνο του, ψηλὰ
Μὲ τὰ φρέσκα σχέδιά του ποῦ καὶ ποῦ τοὺς κουτουλά.
Μωρὲ πίσω, τοὺς φωνάζει, ἀλλ’ ἐκεῖνοι προχωροῦν,
Τοὺς γουρκίζει, τὸν γουρκίζουν, τοὺς βαρεῖ καὶ τὸν βαροῦν.
Βώδια νύκτα καὶ ἡμέρα... βώδια ’δῶ καὶ βώδια ’κεῖ...
Μὲ τὰ βώδια πῆραν δρόμο καὶ οἱ ἀνθυπουργικοί.

Ἐστὸν καυγᾶ αὐτὸ τὸν νέο ποῖος τάχα θὰ νικήσῃ;
Ποῖος ἀπάνω εἰς τὴ ῥάχη τῶν βωδίων θὰ καθβαλήσῃ;
Ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους, πολεμήσετε μὲ λύσσα...
Μάρς! γζουροῦσι! ’στὸ Ταμεῖο μὲ τὰ βώδια ὀλοῖσα.
Βώδια νύκτα καὶ ἡμέρα... βώδια ’δῶ καὶ βώδια ’κεῖ...
Μὲ τὰ βώδια κι’ ὁ Τρικούπης καὶ οἱ ἀνθυπουργικοί.

Souris.

ΑΛΗΘΕΙΑ.

Ὁ Ἔρως εἶναι τὸ μυθιστόρημα τῆς Καρδίας· ἡ ἱστορία
εἶναι ἡ ἡδονή.

Beaumarchais.

ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΙΝΗ

Νέα ἐφεύρεσις τοῦ Δόκτορος Κλόουν

Ἡ κόνις αὐτὴ ἔχει τὴν θαυματουργὸν ιδιότητα νὰ *πα-
στρεύῃ* τὰ πάντα. Ὅπου τὴν βάνετε, δὲν μένει τίποτα.
Τρώγει καὶ τὰς ῥιπαριωτέρας κηλίδας.

ΕΙΝΑΙ ΑΛΑΝΘΑΣΤΟΣ

Η ΤΥΧΗ ΚΑΙ Ο ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ

(Ὅτε ὁ Δεληγιάννης ἦτον ἀκόμη κομπὸς γραφεὺς μὲ φουστανελίστας).

Ἡ τύχη. Ἐὰν ἔχῃς χαρακτῆρα καὶ πνεῦμα, μπορείς
νὰ προαχθῇς εἰς τὰ Γραφεῖα.

Δεληγιάννης. Πνεῦμα χρειάζεται διὰ νὰ προαχθῶ;
Ἡ Κυρία θέλει νὰ γελάσῃ μαζί μου. Βλάξ καὶ ἔρπων, μπορῶ
νὰ γίνω πρωθυπουργὸς μιὰ μέρα.

Ἡ τύχη. Ὅχι δὲ, πρέπει νὰ σπουδάσῃς λίγο τὴν πο-
λιτικὴν.

Δεληγιάννης. Τὴν ξεύρω.

Ἡ τύχη. Τί; νομίζεις ὅτι εἶναι γραφὴ κι’ ἀνάγνωση;

Δεληγιάννης. Νὰ τί εἶναι. Νὰ προσποιῆσαι ὅτι δὲν
γνωρίζεις ὅ,τι ξεύρεις, νὰ προσποιῆσαι ὅτι ξεύρεις ὅ,τι δὲν
γνωρίζεις· ν’ ἀκούς ὅ,τι δὲν ἔννοεῖς καὶ νὰ μὴν ἀκούς ὅ,τι
καταλαμβάνεις· πρὸ παντὸς ἄλλου νὰ δοκιμάζῃς πέραν τῶν
δυνάμεών σου· νὰ κλείεσαι σ’ τὸ γραφεῖό σου γιὰ νὰ ξύνης
τὸ μολυβδοκόνδυλό σου καὶ νὰ κάνῃς τὸν σοβαρὸ ἐνῶ δὲ
εἶσαι κούφιος καὶ τενεκές· νὰ παίζῃς καλὸ κακὸ ἓνα ῥόλο·
νὰ λὲς κάποτε λόγια ποῦ δὲν τὰ καταλαμβάνουν· νὰ κά-
μῃς τῆς βεβερέντσας σου κατὰ τοὺς κανόνας τῆς τέχνης·
νὰ μὴ βάζῃς περοῦκα ὅταν εἶσαι φαλακρός· νὰ σκύπτῃς σ’
ὅποιον τύχῃ, ἀρκεῖ νὰ σοῦ κάνουν τὴ δουλειά σου· νὰ τί
εἶναι ἡ πολιτικὴ.

Ἡ τύχη. Πῆρες τὴν πολιτικὴν γιὰ ἔντριγκα.

Δεληγιάννης. Ἡ μιὰ καὶ ἡ ἄλλη εἶναι πρώταις ἐξα-
δέλφαις.

Beaumarchais.

ΣΗΜΕΙΑ ΚΑΙΡΩΝ.

Ποῖος εἶδε φύλλο σ’ τὸ βουνὸ σαρίδια φορτωμένο,
Ποῖος εἶδε θηλυκὸ παπᾶ καὶ διάκο γκαστρωμένο;
Ἐγὼ εἶδα φύλλο σ’ τὸ βουνὸ σαρίδια φορτωμένο
Ἐγὼ εἶδα θηλυκὸ παπᾶ καὶ διάκο γκαστρωμένο.
Κι’ αὐτὰ ποῦ εἶδα σίγουρα εἶναι καιρῶν σημεῖα
Πῶς σ’ τὸν Τρικούπη θὲ νὰρβῇ οσισμός καὶ τρικυμία.

Καμπούρογλους.

ΜΕΤΑ ΧΑΡΑΣ

σπεύδωμεν ν’ ἀναγγείλωμεν ὅτι ὁ κ. Λεωνίδας Δεληγιώργης
ἐμνηστεύθη τὴν θυγατέρα τοῦ κ. Χρηστάκη Ζωγράφου.